

Brüssel, 12.1.2021
COM(2021) 16 final

2021/0007 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

**seisukoha kohta, mis võetakse Euroopa Liidu nimel Rahvusvahelises Tsiviillennunduse
Organisatsioonis seoses rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni 9. lisa osa D
28. muudatusega**

SELETUSKIRI

1. KAVANDATAV REGULEERIMISESE

Käesolev ettepanek puudutab otsust, millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu nimel Rahvusvahelises Tsiviillennunduse Organisatsioonis (edaspidi „ICAO“) võetav seisukoht seoses rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni (edaspidi „Chicago konventsioon“) protseduuride lihtsustamist käsitleva 9. lisa 28. muudatust. ICAO nõukogu võttis selle muudatuse vastu 23. juunil 2020.

28. muudatus on seotud broneeringuinfo töötlemise reeglitega, mida käsitletakse 9. lisa 9. peatüki osas D.

Erinevalt muust reisimisega seotud teabest, mida lennuettevõtjad koguvad ametiasutuste nimel, nt reisijaid käsitlev eelteave, on broneeringuinfo näol tegemist reisijate isikuandmetega, mida lennuettevõtjad koguvad majandustegevuse jaoks. Õiguskaitseasutused kogu maailmas kasutavad neile edastatud broneeringuinfot järjest rohkem selleks, et võidelda terrorismi ja raskete kuritegudega.

2. ETTEPANEKU TAUST

2.1. Rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsioon („Chicago konventsioon“)

Chicago konventsiooni eesmärk on reguleerida rahvusvahelist lennutransporti. Konventsioon jõustus 4. aprillil 1947 ja sellega asutati Rahvusvaheline Tsiviillennunduse Organisatsioon (ICAO).

Kõik ELi liikmesriigid on Chicago konventsiooni osalised.

2.2. Rahvusvaheline Tsiviillennunduse Organisatsioon

ICAO on ÜRO spetsialiseeritud asutus. Organisatsiooni eesmärkideks on arendada rahvusvahelise aeronavigatsiooni põhimõtteid ja meetodeid ning edendada rahvusvahelise lennutranspordi kavandamist ja arendamist.

ICAO nõukogu on ICAO alaline organ, kuhu kuulub 36 konventsiooniosalist riiki ja mille ICAO assamblee valib kolmeks aastaks. Ajavahemikul 2019–2022 on ICAO nõukogus esindatud seitse ELi liikmesriiki¹.

Chicago konventsiooni artiklis 54 loetletud ICAO nõukogu kohustuste hulka kuulub rahvusvaheliste standardite ja soovituslike tavade vastuvõtmine. Need standardid ja tavad on esitatud Chicago konventsiooni lisades. Standardid on nõuded, mille ühetaolist kohaldamist peetakse vajalikuks, samas kui soovituslike tavade järgimine ei ole kohustuslik.

ICAO nõukogu kutsub kokku ka assamblee, mis on ICAO suveräänne organ. ICAO assamblee tuleb kokku vähemalt üks kord kolme aasta jooksul ning määrab järgmiseks kolmeks aastaks kindlaks organisatsiooni poliitilise suuna. ICAO assamblee 40. istung toimus 24. septembrist kuni 4. oktoobrini 2019 Kanadas Montrealis.

2.3. Broneeringuinfot käsitlevate ICAO standardite ja soovituslike tavade ajakohastamise protsess

Uute broneeringuinfo standardite ja soovituslike tavade väljatöötamine on ette nähtud 21. detsembril 2017 vastu võetud ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonis 2396 (2017)².

¹ Hispaania, Itaalia, Kreeka, Madalmaad, Prantsusmaa, Saksamaa ja Soome.

² ÜRO Julgeolekunõukogu 21. detsembri 2017. aasta resolutsioon 2396 (2017), milles käsitletakse terroristidest välisvõitlejate tagasipöördumisest tulenevat ohtu rahvusvahelisele rahule ja julgeolekule.

Selles on sätestatud, et ÜRO liikmesriigid „parandavad suutlikkust koguda, töödelda ja analüüsida broneeringuinfot ICAO standardite ja soovituslike tavade raames ning tagavad, et kõik nende pädevad riiklikud ametiasutused kasutavad ja et nendega jagatakse broneeringuinfot viisil, milles võetakse täielikult arvesse inimõigusi ja põhivabadusi.“ ICAO kutsub selles ka üles „tegema liikmesriikidega koostööd, et kehtestada broneeringuinfo kogumise, kasutamise, töötlemise ja kaitsmise standard.“

Broneeringuinfo standardite ja soovituslike tavade läbivaatamise ettepanekute koostamine tehti ülesandeks eksperdirühmale (ICAO PNR Task Force), mille ICAO õhutranspordikomitee moodustas 2019. aasta märtsis. Rakkerühma töö jõudis lõpule 2019. aasta detsembris ja ICAO protseduuride lihtsustamise eksperdikogu vaatas selle läbi 2020. aasta jaanuaris.

7. veebruaril 2020 kiitis ICAO õhutranspordikomitee eksperdikogu ettepanekud heaks. Heakskiitmisele järgnes ametlik konsulteerimine ICAO liikmesriikidega riikidele adresseeritud kirjaga 2020 14E. Riikidega konsulteerimine lõppes 15. mail 2020.

Pärast riikidega konsulteerimist analüüsis ICAO sekretariaat riikidelt saadud vastuseid ja esitas õhutranspordikomiteele ettepaneku. Sekretariaadi ettepanek oli praktiliselt identne 2020. aasta jaanuaris toimunud protseduuride lihtsustamise eksperdikogu koosoleku tulemustega. Ka 19. juunil 2019 toimunud koosolekul soovitas õhutranspordikomitee ICAO nõukogul võtta esitatud broneeringuinfo standardid ja soovituslikud tavad vastu vaid väikeste parandustega.

23. juunil 2020 võttis ICAO nõukogu Chicago konventsiooni 9. lisa 28. muudatuse oma 220. istungjärgu kümnendal istungil vastu. Nagu eespool märgitud, on 9. lisa sätestatud rahvusvahelised standardid protseduuride lihtsustamise kohta ning 9. peatüki osa D käsitleb täpsemalt broneeringuinfot.

17. juulil 2020 teavitas ICAO oma liikmesriike 28. muudatuse vastuvõtmisest riikidele adresseeritud teise kirjaga (EC 6/3-20/71). Muudatus pidi jõustuma 30. oktoobril 2020, välja arvatud juhul, kui enamik riike teatab selleks kuupäevaks Chicago konventsiooni artikli 90 alusel oma mittenõustumisest. Muudatust hakatakse kohaldama alates 28. veebruarist 2021. ICAO liikmesriigid võivad aga 30. jaanuariks 2020 teatada võimalikest erinevustest nende riigisiseste normide ja tavade ning 28. muudatuses sätestatud standardite vahel, kui nad leiavad, et nende riigisiseste normide või tavade ja standardite vahel on teatavaid erinevusi. Teated tuleb esitada kooskõlas Chicago konventsiooni artikliga 38 ja erinevustest teatamiseks kasutatava mehhanismiga.

2.4. 9. lisa 28. muudatuse broneeringuinfo seotud aspektid

28. muudatuse jõustumise korral asendab see praegused standardid 9.22–9.22.1 ja soovitusliku tava 9.23 uute standarditega 9.23–9.38. Need standardid ja tavad on kehtivast raamistikust oluliselt üksikasjalikumad ja hõlmavad muu hulgas aspekte, mis puudutavad eesmärgi piiritlemist, järelevalvet, andmesubjektide õigusi, edastamismeetodit, andmete säilitamist, delikaatsete andmete töötlemist ja Chicago konventsiooni osalisriikide vahelisi suhteid seoses broneeringuinfo edastamisega. Osasid ICAO dokumendis 9944 esitatud mittesiduvaid suuniseid, mis käsitlevad broneeringuinfot,³ on ajakohastatud, et need vastaksid uutele standarditele.

Standardiga 9.23 on ette nähtud, et osalisriigid peavad parandama suutlikkust koguda, kasutada, töödelda ja kaitsta broneeringuinfot ning kehtestama selle suutlikkuse praktiliseks rakendamiseks vajalikud reeglid asjakohases riigisiseses õigus- ja haldusraamistikus

³ ICAO, Guidelines on Passenger Name Record (PNR) Data, First Edition — 2010.

kooskõlas standardite ja soovituslike tavadega. Broneeringuinfo töötlemise suutlikkuse parandamise kohustus on kooskõlas ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooniga 2396 (2017).

Standardiga 9.24 on ette nähtud, et osalisriigid peavad määratlema täielikult inimõigusi ja põhivabadusi järgides selgelt broneeringuinfo, mida nad kasutavad oma tegevuses, ja määrama kindlaks eesmärgid, milleks ametiasutused võivad broneeringuinfot kasutada. Eesmärgid ei tohiks minna vajalikust kaugemale ja nende hulka peaks eelkõige kuuluma piirijulgeolek, et võidelda terrorismi ja raskete kuritegudega. Lisaks peaks broneeringuinfo avaldamine vastuvõtjariigis või teistes riikides piirduma pädevate asutustega, kes täidavad broneeringuinfo töötlemise eesmärkidega seotud asjakohaseid ülesandeid. Samuti peaksid need asutused tagama andmeid avaldava asutuse pakutava kaitsega võrreldava kaitse.

Standardiga 9.25 on kehtestatud andmeturvet ja üksikisikute õigusi käsitlevad nõuded seoses nende broneeringuinfo töötlemisega, sealhulgas diskrimineerimiskeeld, teabe esitamine, halduslikud ja kohtulikud õiguskaitsevahendid, andmetega tutvumine ning võimalus taotleda andmete parandamist, kustutamist või märkuste lisamist. Soovituslik tava 26 julgustab riike teavitama üksikisikuid nende broneeringuinfo töötlemisest ning nende õigustest ja õiguskaitsevahenditest.

Standardiga 9.27 on ette nähtud, et osalisriigid peavad broneeringuinfo automaatsel töötlemisel tuginema objektiivsetele, täpsetele ja usaldusväärsetele kriteeriumidele, mis viitavad tulemuslikult ohu olemasolule, ilma et see tooks kaasa ebaseaduslikku eristamist, ning hoiduma tegemast üksnes broneeringuinfo automaatsel töötlemisel põhinevaid otsuseid, mis kahjustavad oluliselt üksikisikute õiguslikke huve.

Standardi 9.28 kohaselt peavad riigid määrama ühe (või mitu) pädevat riigisisest asutust, kellel on volitused teostada broneeringuinfo kaitse üle sõltumatut järelevalvet ning teha kindlaks, kas broneeringuinfot kogutakse, kasutatakse, töödeldakse ja kaitstakse inimõigusi ja põhivabadusi täielikult austades.

Standard 9.29 keelab riikidel nõuda lennuettevõtjatelt sellise broneeringuinfo kogumist, mida nende tavapärase majandustegevuse käigus ei nõuta, või selliste andmete filtreerimist enne edastamist. Samuti keelatakse delikaatsete andmete – st broneeringuinfo, millest ilmneb isiku rassiline või etniline päritolu, poliitilised vaated, usulised või filosoofilised veendumused, ametiühingusse kuulumine või andmed tema tervise, seksuaalelu või seksuaalse sättumuse kohta –, töötlemine, välja arvatud erakorralistel asjaoludel, et vahetult kaitsta andmesubjekti või teise füüsilise isiku elulisi huve. Selliste andmete edastamise korral peavad riigid need kustutama nii kiiresti kui võimalik.

Standardis 9.30 on sätestatud andmete säilitamise ning broneeringuinfo pseudonüümimise ja taasisikustamisega seotud kohustused, mille kohaselt peavad riigid säilitama andmeid üksnes kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul, mis on nende õigus- ja haldusraamistiku kohaselt vajalik ja proportsionaalne eesmärkidel, milleks broneeringuinfot kasutatakse, ning varjama need pärast kindlaksmääratud ajavahemikku. Pärast varjamist peaks andmete taasisikustamine olema võimalik ainult juhul, kui andmeid kasutatakse seoses poolelioleva juhtumi, ohu või riskiga, mis on seotud eesmärkidega, milleks broneeringuinfot võib töödelda. Soovituslikus tavas 9.32 soovitatakse maksimaalselt viieaastast säilitamisaega ja soovituslikus tavas 9.33 tehakse ettepanek broneeringuinfo pseudonüümimiseks kuue kuu jooksul ja mitte hiljem kui kahe aasta jooksul alates hetkest, mil lennuettevõtjad selle edastasid.

Standardis 9.33 on sätestatud, et broneeringuinfot tuleks üldjuhul edastada eraelu puutumatust vähem riivava tõukemeetodi abil. Samuti püütakse sellega minimeerida lennuettevõtjate koormust, piirates riikide võimalust määrata teatavatel asjaoludel trahve edastamisvigade eest ja nõudes neilt tõukekordade arvu piiramist.

Standardi 9.34 punktis a nõutakse, et osalisriigid ei tõkestaks ega takistaks broneeringuinfo edastamist teisele osalisriigile, kes järgib uusi standardeid. Samal ajal on standardi 9.34 punktis b sätestatud, et ICAO osalisriikidele jääb võimalus kehtestada või säilitada broneeringuinfo kõrgem kaitsetase vastavalt oma riigisisesele õigus- ja haldusraamistikule ning sõlmida teiste osalisriikidega lisakokkuleppeid, eelkõige selleks, et täita oma riigisiseseid õiguslikke nõudeid, või kehtestada üksikasjalikumad sätted broneeringuinfo töötlemise ja edastamise kohta, tingimusel et need meetmed ei ole muul viisil standarditega vastuolus.

Standardi 9.35 kohaselt võib osalisriikidelt teise riigi taotlusel nõuda, et nad tõendaksid uute standardite järgimist. Kui osalisriigid otsustavad, et nad peavad takistama broneeringuinfo edastamist või trahvima lennuettevõtjat, on standardiga 9.36 ette nähtud, et seda tuleb teha läbipaistvalt ja kavatsusega olukorda lahendada.

Soovitusliku tavaga 9.37 innustatakse riike teavitama teisi riike, kellega neil on lennuühendus, kõigist olulistest muudatustest oma broneeringuinfo programmis, sealhulgas standardite ja soovituslike tavade järgimises. Soovituslikus tavas 9.38 soovitatakse, et riigid ei karistaks lennuettevõtjaid, kui nad püüavad lahendada broneeringuinfo edastamisega seotud vaidlusi.

2.5. Kohaldatav ELi õigusraamistik

Broneeringuinfo töötlemine on oluline vahend ELi ühises võitluses terrorismi ja raskete kuritegudega ning üks julgeolekuliidu alustaladest. Kahtlaste reisiharjumuste kindlakstegemine ja nende jälgimine broneeringuinfo töötlemise abil, et koguda tõendeid ja vajaduse korral avastada kurjategijate kaasosalisi ja paljastada kuritegelikke võrgustikke, on osutunud terrori- ja raskete kuritegude ennetamise, avastamise, uurimise ja nendega seotud kriminaalmenetluse läbiviimise seisukohast väga kasulikuks. Samal ajal kujutab broneeringuinfo töötlemine endast sekkumist Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklites 7 ja 8 sätestatud õigusesse eraelu puutumatusse ja isikuandmete kaitsele. Harta artikli 52 lõike 1 kohaselt tohib seda teha ainult seaduse alusel ning arvestades nimetatud õiguste ja vabaduste olemust ning kui see on proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt vajalik ning vastab tegelikult liidu üldist huvi pakkuvale eesmärgile või kui on vaja kaitsta teiste isikute õigusi ja vabadusi. Üks selline üldist huvi pakkuv eesmärk on kaitsta kodanikke tõsiste julgeolekuohtude eest.

27. aprillil 2016 võtsid Euroopa Parlament ja nõukogu vastu direktiivi (EL) 2016/681, mis käsitleb broneeringuinfo kasutamist terroriaktide ja raskete kuritegude ennetamiseks, avastamiseks, uurimiseks ja nende eest vastutusele võtmiseks⁴. See direktiiv võimaldab liikmesriikide ametiasutustel nõuda lennuettevõtjatel broneeringuinfo edastamist, tagades samal ajal üksikisikute õiguse eraelu puutumatusse ja andmekaitsele. Liikmesriikidel tuli õigusakt oma õigusesse üle võtta 25. maiks 2018. 2020. aastal korraldatud direktiivi kohaldamise kahe esimese aasta läbivaatamine⁵ näitas, et broneeringuinfo töötlemine on andnud võitluses terrorismi ja raskete kuritegudega käegakatsutavaid tulemusi.

2016. aasta aprillis võtsid Euroopa Parlament ja nõukogu vastu ka ELi uued andmekaitse normid: määruse (EL) 2016/679 (isikuandmete kaitse üldmäärus⁶) ja

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/681, mis käsitleb broneeringuinfo kasutamist terroriaktide ja raskete kuritegude ennetamiseks, avastamiseks, uurimiseks ja nende eest vastutusele võtmiseks (ELT L 119, 4.5.2016, lk 132–149).

⁵ Komisjoni aruanne Euroopa Parlamendile ja nõukogule direktiivi (EL) 2016/681 (mis käsitleb broneeringuinfo kasutamist terroriaktide ja raskete kuritegude ennetamiseks, avastamiseks, uurimiseks ja nende eest vastutusele võtmiseks) läbivaatamise kohta (COM(2020) 305 final). Lisateabe kohta vt aruandele lisatud komisjoni talituste töödokument (SWD(2020) 128 final).

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (EMPs kohaldatav tekst) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

direktiivi (EL) 2016/680 (mis käsitleb andmekaitset õiguskaitse valdkonnas⁷). Isikuandmete kaitse üldmääruses on muu hulgas sätestatud isikuandmete rahvusvahelise edastamise reeglid, mida kohaldatakse olukorras, kus lennuettevõtjad edastavad broneeringuinfot. Direktiiviga (EL) 2016/680 reguleeritakse isikuandmete töötlemist õiguskaitseasutustes ja täiendatakse direktiivis (EL) 2016/681 sätestatud korda seoses selliste aspektidega nagu andmesubjekti õigused ja andmete edastamine kolmandate riikide õiguskaitseasutustele üksikjuhtumite kaupa.

ELi ja kolmandate riikide (täpsemalt Austraalia⁸ ja Ameerika Ühendriikide⁹) vahel on sõlmitud kaks broneeringuinfo töötlemise ja edastamise rahvusvahelist lepingut. 26. juulil 2017 andis Euroopa Liidu Kohus oma arvamuse (edaspidi „arvamus 1/15“¹⁰) liidu ja Kanada vahelise broneeringuinfo edastamist ja töötlemist käsitleva kavandatud lepingu kohta, millele kirjutati alla 25. juunil 2014. Kohus asus seisukohale, et lepingut ei saa selle kavandatud vormis sõlmida, sest mõned selle sätted ei ole kooskõlas hartaga tagatud eraelu puutumatus ja isikuandmete kaitsega seotud põhiõigustega. Eelkõige tõlgendas kohus asjaomaseid harta sätteid sellistena, mis nõuavad erikaitset seoses sõltumatu asutuse teostatava järelevalve, delikaatsete andmete töötlemise, broneeringuinfo automaatse töötlemise, diskrimineerimiskeelu, broneeringuinfo töötlemise eesmärkide ning broneeringuinfo säilitamise, kasutamise, avaldamise ja edasise edastamisega. Pärast seda, kui nõukogu võttis 2017. aasta detsembris vastu läbirääkimisjuhised, alustas komisjon 2018. aasta juunis broneeringuinfo osas Kanadaga uusi läbirääkimisi.

Üldiselt kogub üha rohkem kolmandaid riike lennuettevõtjatelt broneeringuinfot ja mitmed neist on viimase paari aasta jooksul võtnud komisjoniga ühendust, et sõlmida ELiga broneeringuinfot käsitlev rahvusvaheline leping. Ilma andmeedastust võimaldava õigusliku aluseta sattuvad lennuettevõtjad normide kollisiooni olukorda ja neid ähvardavad trahvid ja muud sanktsioonid. Samal ajal paluvad ELi liikmesriigid direktiivi (EL) 2016/681 rakendamiseks kolmandate riikide lennuettevõtjatelt broneeringuinfo edastamist oma broneeringuinfo üksustele. Mitu kolmandat riiki on vastumeetmena selle info edastamisest keeldunud – teised on ähvardanud andmeid mitte edastada –, kuna EList pole võimalik broneeringuinfot saada, seades seeläbi ohtu ELi broneeringuinfo mehhanismi tõhususe.

ELi käsitus broneeringuinfo edastamisest kolmandatele riikidele pärineb 2010. aastast¹¹ ehk direktiivi (EL) 2016/681 vastuvõtmisele, ELi andmekaitseraamistiku reformile ja Euroopa Kohtu arvamusele 1/15 eelnenud ajast. ELi julgeolekuliidu strateegias ajavahemikuks 2020–2025 on vahemeetmena ette nähtud selle lähenemisviisi läbivaatamine¹².

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/680, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset seoses pädevates asutustes isikuandmete töötlemisega süütegude tõkestamise, uurimise, avastamise ja nende eest vastutusele võtmise või kriminaalkaristuste täitmisele pööramise eesmärgil ning selliste andmete vaba liikumist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu raamotsus 2008/977/JSK (ELT L 119, 4.5.2016, lk 89).

⁸ Euroopa Liidu ja Austraalia vaheline leping, milles käsitletakse lennuettevõtjate poolt broneeringuinfo töötlemist ja edastamist Austraalia Tolli- ja Piirivalveametile (ELT L 186, 14.7.2012, lk 4). Hetkel on käimas lepingu ühine läbivaatamine ja hindamine.

⁹ Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide vaheline leping, milles käsitletakse broneeringuinfo kasutamist ja edastamist USA Sisejulgeolekuministeeriumile (ELT L 215, 11.8.2012, lk 5). Hetkel on käimas lepingu ühine hindamine.

¹⁰ Kohtu 26. juuli 2017. aasta arvamus 1/15 (suurkoda).

¹¹ Komisjoni teatis broneeringuinfo kolmandatele riikidele edastamist käsitleva üldise lähenemisviisi kohta (COM (2010) 492 final).

¹² Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, Euroopa Ülemkogule, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele ELi julgeolekuliidu strateegia kohta (COM(2020) 605 final).

3. LIIDU NIMEL VÕETAV SEISUKOHT

3.1. Taustteave

Liit toetab kindlalt broneeringuinfot käsitlevate uute rahvusvaheliste standardite väljatöötamist ning on aktiivselt kaasa aidanud 9. lisa 28. muudatuses sätestatud standardite ja soovituslike tavade väljatöötamisele.

9. lisa 9. peatüki osa D 28. muudatuse reguleerimisese puudutab valdkonda, mis on Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping“) artikli 3 lõike 2 alusel komisjoni ainupädevuses, sest see võib mõjutada broneeringuinfo kaitset ja töötlemist käsitlevaid ühiseeskirju.

Seepärast juhendasid ELi liikmesriigid ja komisjon (vaatlejana) ICAO ettevalmistavates organites peetud arutelude käigus suunistest, mis on esitatud nõukogu 28. novembri 2019. aasta otsuses (EL) 2019/2107, millega määratakse kindlaks liidu seisukoht¹³. See seisukoht peegeldab broneeringuinfot ja isikuandmete kaitset käsitlevaid nõudeid, mis on kehtestatud ELi õigusraamistikus, eelkõige direktiivis (EL) 2016/681, määruses (EL) 2016/679 ja direktiivis (EL) 2016/680, ning nõudeid, mis tulenevad hartast, nagu seda on tõlgendanud Euroopa Liidu Kohus oma asjaomases kohtupraktikas, eelkõige arvamuses 1/15.

25. märtsil 2020 kiitis ELi nõukogu heaks liidu täiendava seisukoha¹⁴ vastusena ICAO poolt riikidele adresseeritud kirjale 2020 14E, mille kaudu konsulteeriti osalisriikidega standardite ja soovituslike tavade kavandite üle. Seisukohas avaldati heameelt töö üle, mida ICAO on teinud standardite ja soovituslike tavade väljatöötamisel, ning rõhutati põhiõiguste kaitse, sealhulgas isikuandmete kaitse tähtsust broneeringuinfo töötlemisel. Seepärast esitati seisukohas ettepanek standardi 9.34 (siis veel kavandina) sõnastuse muutmiseks. Ettepaneku eesmärk oli tugevdada kõnealuse standardi sõnastust, tagamaks, et osalisriikide võimalus kehtestada broneeringuinfo edastamisele rangemaid nõudeid oleks standardites ja soovituslike tavades selgelt väljendatud.

Olgu märgitud, et pärast riikidega konsulteerimist toimunud läbivaatamise käigus ei võtnud ICAO sekretariaat arvesse ELi liikmesriikide esitatud sõnastusettepanekuid ega ühegi teise ICAO osalisriigi esitatud muudatusettepanekuid ning säilitas protseduuride lihtsustamise eksperdikogu 2020. aasta jaanuari koosolekul sündinud tekstisõnastuse. Selle asemel tegi ICAO sekretariaat ettepaneku, et „riikidel, kes on teinud ettepanekuid sätte muutmiseks, tuleks paluda esitada oma ettepanek(ud) punkti 9.34 teksti muutmiseks järgmisel protseduuride lihtsustamise eksperdikogu koosolekul (FALP/12), mis on kavas pidada 2021. aasta juulis“.

23. juunil 2020 peetud ICAO nõukogu koosolekul, kus 28. muudatus vastu võeti, rõhutasid ELi liikmesriigid taas, et oluline on saavutada vajalik tasakaal andmete kättesaadavuse ja andmekaitse vahel, ning viitasid eespool nimetatud liidu seisukohtadele, mis esitati riikidega konsulteerimise käigus. Samuti rõhutasid nad, et oluline on tagada andmekaitse kõrge tase, ning viitasid sõnaselgelt ELi õigusraamistikust tulenevatele kohustustele. Eelkõige toonitasid ELi liikmesriigid standardite ja soovituslike tavade, eelkõige standardi 9.34 tähtsust, väites, et seda tuleks tõlgendada viisil, mis võimaldab riikidel säilitada võimaluse nõuda teistelt osalisriikidelt mitte ainult selle tõendamist, et nende õigusraamistik on kooskõlas standardite

¹³ Nõukogu 28. novembri 2019. aasta otsus (EL) 2019/2107 Euroopa Liidu nimel võetava seisukoha kohta Rahvusvahelise Tsiviillennunduse Organisatsiooni nõukogus seoses rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni 9. lisa (Protseduuride lihtsustamine) 9. peatüki läbivaatamisega broneeringuinfo standardite ja soovituslike tavade osas (ELT L 318, 10.12.2019, lk 117–122).

¹⁴ Liidu seisukoht vastuse kohta ICAO poolt riikidele adresseeritud kirjale seoses rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni 9. lisa („Protseduuride lihtsustamine“) 9. peatüki läbivaatamisega broneeringuinfo standardite ja soovituslike tavade osas – Nõustumine, ST 6744 2020 INIT.

ja soovituslike tavadega, vaid ka rangemate andmekaitsestandardite järgimist, eelkõige broneeringuinfo edastamise võimaldamiseks, kui seda nõuab nende riigisisene õigusraamistik.

3.2. Kavandatud seisukoht

Käesolev nõukogu otsuse ettepanek on vajalik selleks, et võtta ICAO poolt riikidele adresseeritud kirjas EC 6/3-20/71 sätestatud tähtaja jooksul vastu liidu nimel võetav seisukoht seoses ICAO nõukogu poolt uute broneeringuinfo standardite ja soovituslike tavade vastuvõtmisega.

28. muudatuses sätestatud broneeringuinfo uued standardid ja soovituslikud tavad (9. lisa 9. peatüki osa D) kattuvad suures osas nõukogu otsuses (EL) 2019/2107 sätestatud liidu seisukohaga. Neis kehtestatakse ambitsioonikad kaitsemeetmed andmekaitse valdkonnas, eelkõige andmesubjekti õiguste, sõltumatu asutuse teostatava järelevalve, delikaatsete andmete, broneeringuinfo automaatse töötlemise ja diskrimineerimiskeelu, broneeringuinfo töötlemise eesmärkide ning broneeringuinfo säilitamise, kasutamise, avaldamise ja edasise edastamise kohta.

Komisjoni arvates on standardite ja soovituslike tavade abil võimalik rahvusvahelisel tasandil teha olulisi edusamme broneeringuinfo kaitsmisel ja kasutamisel terroriaktide ja raskete kuritegude ennetamiseks, avastamiseks, uurimiseks ja nendega seotud kriminaalmenetluse läbiviimiseks. Seepärast ei peaks ELi liikmesriigid Chicago konventsiooni artikli 90 alusel teatama mittenõustumisest, eelkõige seetõttu, et see kahjustaks ka jõupingutusi kehtestada broneeringuinfo kaitseks kogu maailmas kehtivate broneeringuinfot käsitlevate ICAO reeglitega võrreldes rangemaid standardeid.

Standardi 9.34 punktis b võetakse arvesse ka seda, et konventsiooniosalised riigid – nagu ELi liikmesriigid – võivad säilitada või kehtestada kõrgema kaitsetaseme vastavalt oma riigisisesele õigus- ja haldusraamistikule ning sõlmida teiste riikidega lisakokkuleppeid, et kehtestada üksikasjalikumad sätted broneeringuinfo edastamise kohta. ELi õiguse järgi peab lennuettevõtjate poolt ELis töödeldud broneeringuinfo edastamine kolmanda riigi õiguskaitseasutusele vastama eelkõige isikuandmete kaitse üldmääruse V peatüki nõuetele ja hartast tulenevatele nõuetele, nagu on täpsustatud eeskätt kohtu arvamus 1/15. Need nõuded on 28. muudatuses sisalduvatest broneeringuinfot käsitlevatest standarditest ja tavadest rangemad.

Sellega seoses nõutakse standardi 9.34 punktis a, et osalisriigid ei tõkestaks ega takistaks broneeringuinfo edastamist teisele osalisriigile, kes järgib standardeid ja soovituslikke tavasid. Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide seisukohast ei ole standardi 9.34 praeguses sõnastuses õiguslikult piisavalt selgelt väljendatud, et ELi liikmesriikidel ei ole keelatud kehtestada neid nõudeid olenemata standardist 9.34.

Seepärast leiab komisjon, et liikmesriigid peaksid Chicago konventsiooni artikli 38 kohaselt teatama erinevusest. Erinevus, mida on kirjeldatud käesoleva nõukogu otsuse ettepaneku lisa, peaks piirduma üksnes sellega, mis on vajalik, et vältida mis tahes kahtlust seoses ELi liikmesriikide õigusega kehtestada rangemaid nõudeid broneeringuinfo edastamisele kolmandatesse riikidesse ning seega takistada broneeringuinfo edastamist, kui sellised nõuded ei ole täidetud.

4. ÕIGUSLIK ALUS

4.1. Menetlusõiguslik alus

4.1.1. Põhimõtted

ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikes 9 on sätestatud otsused, millega kehtestatakse „lepingus sätestatud organis liidu nimel võetavad seisukohad, kui asjaomasel organil tuleb vastu võtta õigusliku toimega akte, välja arvatud õigusaktid, millega täiendatakse või muudetakse lepingu institutsioonilist raamistikku.“

ELi toimimise lepingu artikli 218 lõiget 9 kohaldatakse olenemata sellest, kas liit on asjaomase organi liige või asjaomase lepingu osaline¹⁵.

Mõiste „õigusliku toimega aktid“ hõlmab akte, millel on õiguslik toime asjaomase organi suhtes kehtiva rahvusvahelise õiguse normide alusel. Siia hulka kuuluvad ka sellised vahendid, mis ei ole rahvusvahelise õiguse kohaselt siduvad, aga mis „võivad mõjutada otsustavalt liidu seadusandja vastu võetud õigusaktide sisu“¹⁶.

4.1.2. Kohaldamine käesoleval juhtumil

ICAO on rahvusvahelise lepinguga, s.t Chicago konventsiooniga, ettenähtud organ.

Chicago konventsiooni 9. lisa 28. muudatus sisaldab standardeid, mis on põhimõtteliselt siduvad ICAO liikmetele, sealhulgas liidu liikmesriikidele, ning 28. muudatus kujutab endast seega õigusliku toimega akti. Akti õiguslikku toimet mõjutab siiski see, kas ja millistel tingimustel teatavad ICAO liikmed erinevustest. Seetõttu kuulub erinevustest teatamise kohta liidu seisukoha vastuvõtmine ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 9 kohaldamisalasse.

Standardite ja igasuguse teatatud erinevuse õiguslik toime kuulub valdkonda, mis on hõlmatud liidu normidega, eelkõige direktiiviga (EL) 2016/681 ning kehtivate ja tulevaste broneeringuinfot käsitlevate rahvusvaheliste lepingutega ELi ja kolmandate riikide vahel. See tähendab, et ELi toimimise lepingu artikli 3 lõike 2 kohaselt on liidul selles küsimuses ainupädevus.

Erinevustest teatamine ei tähenda Chicago lepingu institutsioonilise raamistiku täiendamist ega muutmist.

4.2. Materiaalõiguslik alus

4.2.1. Põhimõtted

ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 9 kohase otsuse materiaalõiguslik alus sõltub eelkõige selle akti eesmärgist ja sisust, mida liidu nimel võetav seisukoht puudutab. Kui aktiga taotletakse kahte eesmärki või reguleeritakse kahte valdkonda ning üht neist võib pidada peamiseks, samas kui teine on kõrvalise tähtsusega, peab ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 9 kohasel otsusel olema üksainus materiaallõiguslik alus, st peamise või ülekaaluka eesmärgi või valdkonna tõttu nõutav õiguslik alus.

Kui aktiga taotletakse mitut eesmärki või reguleeritakse mitut valdkonda, mis on üksteisega lahutamatult seotud ning millest ükski ei ole võrreldes teistega kõrvalise tähtsusega, tuleb erandina nimetada ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 9 kohase otsuse materiaallõigusliku alusena mitu vastavat õiguslikku alust.

¹⁵ Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 7. oktoober 2014, Saksamaa vs. nõukogu, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkt 64: „[...] kuigi liit ei ole OIV lepingu osaline, on tal õigus kehtestada nende soovitud seoses liidu nimel võetav seisukoht, arvestades soovitude otsest mõju liidu selle valdkonna õigustikule.“

¹⁶ Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 7. oktoober 2014, Saksamaa vs. nõukogu, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punktid 61–64.

4.2.2. Kohaldamine käesoleval juhtumil

Chicago konventsiooni 9. lisa 28. muudatuse eesmärgid ning valdkonnad on seotud andmekaitse ja politseikoostöö valdkonnaga. Need elemendid on omavahel lahutamatult seotud ja kumbki neist ei ole võrreldes teistega kõrvalise tähtsusega.

Seetõttu on esildatud otsuse materiaaloiguslikuks aluseks järgmised sätted: ELi toimimise lepingu artikli 16 lõige 2 ja artikli 87 lõike 2 punkt a.

4.3. Kokkuvõte

Esildatud otsuse õiguslikuks aluseks peaks olema ELi toimimise lepingu artikli 16 lõige 2 ja artikli 87 lõike 2 punkt a koostoimes ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikega 9.

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

seisukoha kohta, mis võetakse Euroopa Liidu nimel Rahvusvahelises Tsiviillennunduse Organisatsioonis seoses rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni 9. lisa osa D 28. muudatusega

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 16 lõiget 2 ja artikli 87 lõike 2 punkti a koostoimes artikli 218 lõikega 9,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsioon (edaspidi „Chicago konventsioon“), millega reguleeritakse rahvusvahelist lennutransporti, jõustus 4. aprillil 1947. Sellega loodi Rahvusvaheline Tsiviillennunduse Organisatsioon (ICAO).
- (2) Liidu liikmesriigid on Chicago konventsiooni osalisriigid ja ICAO liikmed, samal ajal kui liidul on teatavates ICAO organites, sealhulgas assamblees ja muudes tehnilistes organites vaatlaja staatus.
- (3) Vastavalt Chicago konventsiooni artikli 54 punktile 1 võtab ICAO nõukogu vastu rahvusvahelisi standardeid ja soovituslikke tavasid.
- (4) ÜRO Julgeolekunõukogu otsustas oma 21. detsembri 2017. aasta resolutsioonis 2396 (2017) („ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioon 2396 (2017)“), et ÜRO liikmesriigid peavad parandama suutlikkust koguda, töödelda ja analüüsida broneeringuinfot ICAO standardite ja soovituslike tavade raames ning tagama, et kõik nende pädevad riiklikud asutused kasutavad ja et nendega jagatakse terroriaktide ja nendega seotud reisimise ennetamiseks, tuvastamiseks ja uurimiseks broneeringuinfot viisil, milles võetakse täielikult arvesse inimõigusi ja põhivabadusi.
- (5) Samuti kutsuti ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonis 2396 (2017) ICAOd üles tegema selle liikmesriikidega koostööd, et kehtestada broneeringuinfo kogumise, kasutamise, töötlemise ja kaitsmise standard.
- (6) Broneeringuinfo standardid ja soovituslikud tavad on esitatud Chicago konventsiooni 9. lisa 9. peatüki osas D. Neid standardeid ja soovituslikke tavasid täiendavad lisasuunised, eelkõige ICAO dokument 9944, milles on esitatud suunised broneeringuinfo kohta.
- (7) 23. juunil 2020 võttis ICAO nõukogu vastu Chicago konventsiooni 9. lisa 28. muudatuse, millega nähakse lisa osas D ette uued standardid ja soovituslikud tavad, mille alusel osalisriigid parandavad oma territooriumile suunduvate ja sealt väljuvate lendude broneeringuinfo kogumise, kasutamise, töötlemise ja kaitsmise suutlikkust, mida toetab asjakohane õigus- ja haldusraamistik.

- (8) Chicago konventsiooni artikli 90 järgi jõustub 28. muudatus pärast seda, kui sellega mittenõustumisest teatamise tähtajast on möödunud kolm kuud, kui enamik osalisriike ei ole oma mittenõustumisest teatanud.
- (9) Chicago konventsiooni artikli 38 järgi peab osalisriik, kelle arvates ei ole mõne rahvusvahelise standardi või protseduuri kõiki aspekte võimalik järgida või viia oma norme ja tavadid täielikult kooskõlla rahvusvahelise standardi või protseduuriga pärast selle muutmist või kes peab vajalikuks vastu võtta norme või tavadid, mis mingis üksikasjas erinevad rahvusvahelise standardiga kehtestatud normidest või tavadest, viivitamata teavitama ICAO-d oma tava ja rahvusvahelise standardiga kehtestatu erinevustest. Erinevusest teatamine mõjutab ICAO vastu võetud standardite õiguslikku toimet. Seepärast tuleb liidu seisukoht selles küsimuses võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikega 9.
- (10) ICAO osalisriike teavitati 28. muudatusest riikidele adresseeritud kirjas EC 6/3-20/71. Riikidele adresseeritud kirja järgi tuleb erinevustest ja muudatuse järgimisest teatada 30. jaanuariks 2021.
- (11) Liit on võtnud vastu broneeringuinfot käsitlevad ühiseeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2016/681,¹⁷ mille kohaldamisala kattub oluliselt valdkonnaga, mida soovitakse reguleerida 28. muudatuses sisalduvate uute standardite ja soovituslike tavade. Direktiiv (EL) 2016/681 hõlmab eelkõige ulatuslikku normide kogumit, et kaitsta eraelu puutumatuse ja isikuandmete kaitsega seotud põhiõigusi, kui lennuettevõtjad edastavad liikmesriikidele broneeringuinfot ja broneeringuinfot töödeldakse terroriaktide ja raskete kuritegude ennetamiseks, avastamiseks, uurimiseks ja nende eest vastutusele võtmiseks.
- (12) Liit on vastu võtnud ka isikuandmete kaitset käsitlevaid õigusakte, täpsemalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/679¹⁸ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2016/680,¹⁹ mida vastavalt lennuettevõtjad ning muud eraõiguslikud asutused ja pädevad asutused kohaldavad broneeringuinfo töötlemisel süütegude tõkestamiseks, uurimiseks, avastamiseks, nende eest vastutusele võtmiseks või kriminaalkaristuste täitmisele pööramiseks, sealhulgas avalikku julgeolekut ähvardavate ohtude eest kaitsmiseks ja nende ennetamiseks.
- (13) Lisaks kehtib liidu ja kolmandate riikide, täpsemalt Austraalia²⁰ ja Ameerika Ühendriikide²¹ vahel praegu kaks broneeringuinfo töötlemise ja edastamise rahvusvahelist lepingut. 26. juulil 2017 andis Euroopa Liidu Kohus oma

¹⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/681, mis käsitleb broneeringuinfo kasutamist terroriaktide ja raskete kuritegude ennetamiseks, avastamiseks, uurimiseks ja nende eest vastutusele võtmiseks (ELT L 119, 4.5.2016, lk 132).

¹⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

¹⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/680, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset seoses pädevates asutustes isikuandmete töötlemisega süütegude tõkestamise, uurimise, avastamise ja nende eest vastutusele võtmise või kriminaalkaristuste täitmisele pööramise eesmärgil ning selliste andmete vaba liikumist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu raamotsus 2008/977/JSK (ELT L 119, 4.5.2016, lk 89).

²⁰ Euroopa Liidu ja Austraalia vaheline leping, milles käsitletakse lennuettevõtjate poolt broneeringuinfo töötlemist ja edastamist Austraalia Tolli- ja Piirivalveametile (ELT L 186, 14.7.2012, lk 4).

²¹ Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide vaheline leping, milles käsitletakse broneeringuinfo kasutamist ja edastamist USA Sisejulgeolekuministeeriumile (ELT L 215, 11.8.2012, lk 5).

arvamuse 1/15²² liidu ja Kanada vahelise broneeringuinfo edastamist ja töötlemist käsitleva kavandatud lepingu kohta (2014).

- (14) Chicago konventsiooni 9. lisa 9. peatüki osa D broneeringuinfo seotud aspektid 28. muudatuse sõnastuses puudutavad valdkonda, mis on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 3 lõike 2 alusel komisjoni ainupädevuses, sest see võib mõjutada broneeringuinfo kaitset ja töötlemist käsitlevaid ühiseeskirju.
- (15) Seepärast võeti liidu seisukoht selles küsimuses 28. muudatuse väljatöötamiseks nõukogu otsuse (EL) 2019/2107²³ alusel. See seisukoht kajastab isikuandmete kaitset ja kolmandatele riikidele broneeringuinfo edastamist käsitlevaid nõudeid, mis on kehtestatud liidu õiguses, eelkõige määruses (EL) 2016/679, direktiivis (EL) 2016/680 ja direktiivis (EL) 2016/681, ning nõudeid, mis tulenevad Euroopa Liidu põhiõiguste hartast, nagu seda on tõlgendanud Euroopa Liidu Kohus, eelkõige arvamuses 1/15. Seisukoht oli asjakohane ICAO ettevalmistavates organites toimivate arutelude ja ICAO nõukogu lõpphääletuse jaoks.
- (16) 28. muudatuses sisalduvad uued standardid ja soovituslikud tavad on suures osas kooskõlas liidu seisukohaga, mis on võetud nõukogu otsuses (EL) 2019/2107, ja sellega kehtestatakse ambitsioonikad kaitsemeetmed andmekaitse valdkonnas, eelkõige andmesubjekti õiguste, sõltumatu asutuse teostatava järelevalve, delikaatsete andmete ja diskrimineerimiskeelu, broneeringuinfo automaatse töötlemise, broneeringuinfo töötlemise eesmärkide ning broneeringuinfo säilitamise, kasutamise, avaldamise ja edasise edastamise kohta.
- (17) Arvestades, et tänu 28. muudatusele oleks võimalik rahvusvahelisel tasandil broneeringuinfo kaitse standardite osas oluliselt edasi liikuda, ei peaks liidu liikmesriigid konventsiooni artikli 90 alusel teatama sellega mittenõustumisest.
- (18) Samas on liidu õigusest tulenevad broneeringuinfo edastamist ja töötlemist käsitlevad nõuded 28. muudatuses sisalduvatest standarditest ja põhimõtetest rangemad.
- (19) Standardi 9.34 punktis a nõutakse, et osalisriigid ei tõkestaks ega takistaks broneeringuinfo edastamist teisele osalisriigile, kes järgib standardeid ja soovituslikke tavasid. Kuigi vastavalt standardi 9.34 punktile b jääb osalisriikidele võimalus säilitada või kehtestada oma riigisisese õigus- ja haldusraamistiku alusel kõrgem kaitsetaset ning sõlmida broneeringuinfo edastamist käsitlevate üksikasjalikumate sätete kehtestamiseks lisakokkuleppeid teiste osalisriikidega, ei ole standardi 9.34 praegune sõnastus liidu ja selle liikmesriikide seisukohast õiguslikult piisavalt selge tagamaks, et liikmesriikidel ei ole keelatud kehtestada selliseid nõudeid olenemata standardist 9.34.
- (20) Neid asjaolusid arvestades peaksid liikmesriigid liidu õiguse ning standardite ja soovituslike tavade järgimise tagamiseks ametlikult teatama erinevusest Chicago konventsiooni artikli 38 tähenduses. Selline erinevus peaks piirduma 9. lisa 9. peatüki D osa standardiga 9.34, mida on muudetud 28. muudatusega.
- (21) Seepärast on asjakohane määrata vastavalt kindlaks liidu seisukoht.

²² Euroopa Kohtu (suurkoda) arvamus 1/15 (ELi ja Kanada vaheline broneeringuinfo leping), 26. juuli 2017, ECLI:EU:C:2017:592.

²³ Nõukogu 28. novembri 2019. aasta otsus (EL) 2019/2107 Euroopa Liidu nimel võetava seisukoha kohta Rahvusvahelise Tsiviillennunduse Organisatsiooni nõukogus seoses rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni 9. lisa (Protseduuride lihtsustamine) 9. peatüki läbivaatamisega broneeringuinfo standardite ja soovituslike tavade osas (ELT L 318, 10.12.2019, lk 117).

- (22) Direktiiv (EL) 2016/681 on Iirimaale siduv ja seepärast osaleb ta käesoleva otsuse vastuvõtmisel.
- (23) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokolli nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.
- (24) Liidu seisukoha peaksid esitama liikmesriigid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Seisukoht, mis võetakse liidu nimel vastusena Rahvusvahelise Tsiviillennunduse Organisatsiooni 17. juulil 2020 riikidele adresseeritud kirjale EC 6/3-20/71, on esitatud käesoleva otsuse lisas.

Artikkel 2

Artiklis 1 osutatud seisukoha esitavad liikmesriigid.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*